

Három esztendeje vezeti a Szegedi Nemzeti Színházat Gyüdi Sándor, s emellett a Szegedi Szimfonikus Zenekar vezető karmestere. Bár kevesebb ideje marad az együttesre, így ritkábban vezényli a társulatot, mint a korábbi időszakban, azért azt a tevékenységét is nagyon fontosnak érzi. Örül annak, hogy a színházban egyre többen váltanak jegyet az operaelőadásokra. Úgy véli, hogy az emberek vágnak a művészetek kínálta élményre, de azért tisztában van azzal, hogy a válság nem múlt el, és emiatt általában nem tudnak sokat költeni a kultúrára. Hisz abban, hogy az értékes előadások biztosítják a zenekar jövőjét. Munkájának eredményességét pedig talán az is jelzi, hogy nemrég Artisjus-díjat vehetett át.

I Komoly elismerés az Artisjus-díj. Ezek szerint sikerült a szegedi közönséggel is megszerettetnie a kortárs zenét?

– A díj a szerzők elismerését fejezi ki a kortárs művek értő interpretációjáért, színvonalas előadásáért. A kortárs zene megszerettetésének pedig ez a kulcskérdése: jól kell előadni a darabokat, teljes meggyőződéssel és nem félvállról, hanem hitelesen – ezt megéri a közönség. Ha a hagyományos repertoárban kivívtunk némi elfogadottságot, a közönségünk érdeklődni fog az iránt, amit mi komolyan veszünk.

I Vaszy-típusú karmesterként jellemezte magát. Hogyan jut ideje a zenekarra a színház mellett?

Áldozatvállalás, sok munka és tehetség

Gyüdi Sándor úgy véli, az értékes előadások biztosítják a zenekar jövőjét

– Vaszy Viktor példájára annyiban hivatkoztam, hogy a szegedi zenei életet igyekszem magam is egységben látni, azaz a zenés színházat és hangversenyeket egyidejűleg, összehangoltan, egymást segítve fejleszteni. 1999 és 2008 között dirigáltam és igazgattam a Szimfonikus Zenekart, emellett vezényeltem operaelőadásokat a Szegedi Nemzeti Színházban. 2008 nyara óta igazgatom a Szegedi Nemzeti Színházat és dirigálok benne operákat, emellett vezető karmesterként a szimfonikusok sok koncertjét vezénylem. A változás nem is olyan nagy... Amennyivel több elfoglaltságot ad a nagyobb intézmény vezetése, az a vendégszerepléseim számát csökkentette – pályám ennyiben is nagy elődöméhez hasonlít.

I Komoly megmutatkozási lehetőséget jelent mind a színház, mind a zenekar számára a nemzetközi operafesztivál. Ennek kapcsán néhány jobbító ötletet Ön is megfogalmazott. Mi lesz a rendezvény további sorsa?

– Az operafesztivált kitűnő és eredeti kezdeményezésnek tartom, és nagyon örülök annak, hogy immár háromszor volt sikeres házigazdája Szeged, a város anyagi támogatása, valamint elsősorban a színház és a zenekar munkája jóvoltából. Bennünk a hajlandóság továbbra is megvan (ezt fejezték ki jobbító szándékú javaslataim is), de a fesztivál nem a város rendezvénye, tehát jövője a másik félen, a jogokkal rendelkező gazdasági társaságon is múlik, és legjobb tudomásom szerint még nem dőlt el.

I Örülne, ha a gazdasági krízis nem veszélyeztetné a kulturális értékeket, ellenkezőleg, a művészet felértékelődne a válság közepette...– ezt nyilatkozta több mint egy évvel ezelőtt. Most mi-lennek látja a helyzetet?

– Ha a színházi nézőszámunk emelkedéséből indulok ki – és ebben nagy szerepe van az operakedvelőknek –, akkor optimista vagyok. Ha a jegyekből elért árbe-

vételt nézem, akkor kevésbé, és ez érthető, mivel a koncertjegy, a színházjegy nagyon „ár-érzékeny termék”, szemben pl. az alapvető élelmiszerekkel, vagy – az ellenkező végponton – a luxuscikkkel. Az emberek vágnak a művészetek kínálta élményre, de tudomásul kell vennünk, hogy a válság nem múlt el, emiatt általában nem tudnak sokat költeni a kultúrára.

I Most is úgy érzi, a munkája legszebb része, ha a zenekarhoz érkezik, hiszen „csak zenélni” jön...?

– Mind a két „munkahelyemen” zenélek. A színházban lényegesen több az egyébtől, de ott is megvannak a zenei élményeim. Konfuciusz bölcs tanácsa: válassz olyan hivatást, amit szeretsz, és akkor sohasem kell dolgoznod. Én ebben az örömben élek.

I „Szeretném, ha kollégáim – mindkét művészeti műhelyben – megbecsült embernek érezhetnék magukat, hogy munkájukra koncentrálhassanak” – szintén a tavalyi nyilatkozatának egy részlete. Ezen a téren mi a helyzet?

– Az az érzésem, nagyon kevés társadalmi csoportról mondható el Magyarországon, hogy tagjai megbecsült embernek érzik magukat, ezért megelégedetten élnek, a munkájukra koncentrálhatnak. A zenekari és színházi művészek ebben a tekintetben természetesen nem állnak jobban, mint például az orvosok vagy a pedagógusok. Hosszú fejlődési folyamat elején vagyunk: javulnia kell az egész társadalom gazdasági helyzetének és szellemi állapotának, hiszen nem elefántcsonttoronyban élünk.

I Most is úgy látja, a jelenlegi, nehéz anyagi helyzetben, hogy az értékes előadások biztosítják a zenekar jövőjét?

– Ez egészen biztos. Értékes előadások, és ami mögöttük van: áldozatvállalás, sok munka és tehetség.

R. Zs.